

tingets gamle Forslag er udeladt, og at Resten af Bygningen er langt mindre fuldendt, end den var efter Folketingets gamle Forslag. Og jeg synes for øvrigt, at Justitsministeren ved denne lille Tilbygning, dette lille Forslag om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest eller uberegtiget Dom, ligesom erkender Svagheden i sit eget Forslag. Denne lille Tilføjelse er ligesom en Indrømmelse af, at naar man forlader Folketingets og Grundlovens Bud om Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen, kommer man ind i saadanne Forhold, at der maa gøres noget, der maa skabes Garantier. Det er en saadan Garanti, Ministeren har søgt at skabe her, altsaa erkendende, at hans eget Forslag er mangelfuldt, siden det trænger til noget saadant. Et virkelig godt Retsreformforslag skulde medføre, at der saa godt som aldrig blev Tale om uforskyldt Varetægtsarrest.

Men saa er der et Hovedpunkt i Forslaget: Nævningerne. Der gik baade den højtærede Justitsminister og den ærede formentlige Ordfører for Flertallet (Sveistrup) ud fra, at Justitsministeren i alt væsentligt stod paa Folketingets gamle Standpunkt. Men det er ingenlunde Tilfældet. Det Nævningeforslag, ikke det, der foreligger her, thi her foreligger for os Landstingets Forslag, men det, som den højtærede Justitsminister forelagde i Forfjor Efteraar, er ikke ens med, hvad Folketinget Gang efter Gang har vedtaget. Der er en Forskel, og denne Forskel er efter min Mening ikke uvæsentlig. Folketinget vedtog — for øvrigt i Overensstemmelse med den store Proceskommissionens Forslag —, at det var Kommunalbestyrelserne, der skulde udpege Nævningerne. Den store Proceskommission lod Kommunalbestyrelserne udpege dem i al Almindelighed, Folketinget sagde udtrykkelig, at det skulde ske efter Forholdstalsvalg, hvad Proceskommissionen ikke havde krævet. Naar paa den Maade Grundlister af Nævninger vare tilvejebragte, blev der efter Folketingets Forslag nedsat et Femmandsudvalg, som skulde udtage Aarslister af Nævninger. Dette Femmandsudvalg skulde efter Folketingets Forslag bestaa af et af Kongen udnævnt Medlem, nemlig Formanden, to Mænd udnævnte af Landsrettens Justitiarius, eller, som det nu efter en god Fordanskning, der er foretagen i det andet Ting, hedder, Landsrettens Formand, og saa to Mænd, valgte af Kommunalbestyrelser og Amsraad i Nævningekredsen i Fællesskab. Dette Femmandsudvalg skulde saa af Grundlisten skabe Aarslisten, men kun

ved Lodtrækning. Nu indføres der her efter Kommissionens Forslag et Seksmandsudvalg. Tilsyneladende er dette en lille Udvidelse i demokratisk Retning. Det ene Medlem, Formanden, skal vælges af Kongen, de to andre af Landsrettens Formand og de tre af Amsraad og Kommunalbestyrelser i Forening. Men dette Seksmandsudvalg faar en mere betydningsfuld Opgave end det tidligere Femmandsudvalg, der er vedtaget Gang paa Gang i Folketinget. Det tidligere Femmandsudvalg havde en væsentlig mekanisk Opgave, skulde berigtige Grundlisten efter de Ønsker om Fritagelse, der indkom, og foretog Lodtrækning om, hvem der skulde være med paa Aarslisten. Men dette ny Seksmandsudvalg faar tillige en aktiv, en positiv Ret, nemlig en Udskydningsret, en Ret til at udskyde Nævninger i ret stort Omfang. Grundlisten over Nævninger her i København skal bestaa af 1,200, og Aarslisten skal bestaa af 720. Nu faar hvert Medlem af Seksmandsudvalget Ret til at udskyde 20 Mand. Det er altsaa 120 Nævninger, som dette Seksmandsudvalg maa udskyde, en Sjattedel af det samlede Antal. Et lignende Forhold indføres for Provinsernes Vedkommende. Det er en meget betydelig Ret, der her tillægges dette Seksmandsudvalg. Derfor faar Sæmmensætningen af dette Udvalg en helt anden Betydning end efter Folketingets Forslag.

Nu spørger jeg den højtærede Justitsminister: Hvorledes har han tænkt sig de Regler, hvorefter dette Seksmandsudvalg, det vil sige de 3 Medlemmer, der skulle vælges af Amsraad og Kommunalbestyrelse, skal vælges. Det staaar jo hen. Det skal nærmere fastsættes af Justitsministeren. Disse Regler kunne blive af overordentlig Vigtighed. Det høje Ting har sammen med Justitsministeren desværre vedtaget Amsraad af en alt andet end demokratisk Sæmmensætning. Disse Amsraad skulle nu sammen med Kommunalbestyrelserne i Nævningekredsene vælge de 3 Medlemmer af dette Seksmandsudvalg efter Regler, som der ikke en Gang lovgives om, men som Justitsministeren selv sætter. Det behøver ikke at blive særlig demokratiske Regler. I Forvejen staaar Amsraadet med sin alt andet end demokratiske Sæmmensætning. Der er altsaa Fare, ja, Sandsynlighed for, at disse 3 Medlemmer blive udtagne saaledes, at de langt snarere høre til Overklassen end til Underklassen, den brede Befolkningsklasse. De to Mænd, der skulle udtages af Rettens Formand, kan man i Forvejen gaa ud fra, ville høre til Overklassen, og med den ene